

ZAGADNIENIE PRAWNE

W sprawie z wniosku wierzyciela przeciwko dłużnikom na skutek skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym, dokonaną w postępowaniu egzekucyjnym, z dnia 17 listopada 2015 roku w postaci postanowienia obciążającego dłużników kosztami egzekucji, połączonej z wnioskiem o obniżenie opłaty egzekucyjnej oraz połączonej z wnioskiem o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi na skutek zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 stycznia 2016 r.

Czy komornik sądowy określając wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego uprawniony jest do powiększenia opłaty egzekucyjnej, ustalonej na podstawie Ustawy z dnia 29.08.1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.), o kwotę podatku VAT?

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy w B. zmienił punkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. T. Ż. z dnia 17 listopada 2015 roku wydanego w sprawie TŻ [...] w części w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie w zakresie ustalonego podatku VAT w kwocie 8.426,68 złotych; kwotę 45.088,41 złotych pozostałą do zapłaty zmienił na kwotę 36.661,73 złotych. Sąd oddalił jednocześnie skargę w pozostałym zakresie, oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego i wyłączył do odrębnego rozpoznania wnioski dłużników o obniżenie opłaty egzekucyjnej.

Sąd Rejonowy uznał, że zarzuty dłużników dotyczące zasady obciążenia ich kosztami postępowania egzekucyjnego były bezzasadne, albowiem Komornik wszczął postępowanie egzekucyjne zgodnie z wnioskiem wierzyciela oraz w oparciu o przedłożony tytuł wykonawczy. Na wniosek wierzyciela dokonał wymaganych prawem czynności.

Sąd podkreślił, że w dacie wszczęcia egzekucji dłużnicy pozostawali w zwłóce z zapłatą należności na rzecz wierzyciela, bowiem na datę jej wszczęcia dłużnicy nie wykonali całości obciążającego ich świadczenia. Wierzyciel miał więc prawo wszcząć postępowanie egzekucyjne i samo wszczęcie należało uznać za zasadne. Tym samym co do zasady kosztami tak przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego należało obciążyć dłużników.

Zdaniem Sądu Rejonowego powyższego nie zmieniają podnoszone przez dłużników okoliczności dobrowolnej spłaty zadłużenia. Spłata zadłużenia po wszczęciu postępowania egzekucyjnego bezpośrednio wierzycielowi, a nie komornikowi wpływa bowiem jedynie na wysokość ustalonej opłaty, nie oznacza jednak, iż w takim przypadku komornikowi nie należy się opłata egzekucyjna w ogóle. Sąd I instancji uznał, że Komornik prawidłowo skalkulował opłatę stosunkową przy zastosowaniu stawki 15% od części należności wyegzekwowanej w toku postępowania i w wysokości 5% od pozostałej części należności. Pozostałe składniki kosztów nie były zasadniczo kwestionowane przez dłużników. W ocenie Sądu Rejonowego nieprawidłowo jednak organ egzekucyjny doliczył do kosztów postępowania podatek VAT. Sąd I instancji wskazał, iż od dnia 1 października 2015 roku do wszystkich czynności wykonywanych przez komorników mają zastosowanie ogólne zasady rozliczania podatku od towarów i usług (Interpretacja Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2015 roku PT1.050.1.2015.LJU.19 w sprawie opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności wykonywanych przez komorników sądowych Dz. Urz. Min. Fin. z dnia 15 czerwca 2015 roku poz. 41). Stawka podatku VAT właściwa dla usług wykonywanych przez komorników sądowych to stawka podstawowa, która obecnie wynosi 23%. Sąd Rejonowy w pełni podzielił stanowisko Ministerstwa Finansów zawarte w broszurze dotyczącej nowych obowiązków komorników, iż kwota otrzymanego przez komornika wynagrodzenia za wyświadczone usługi zawiera już należny podatek. W przypadku usług świadczonych przez komorników sądowych, dla których są oni podatnikami VAT, podstawą opodatkowania są bowiem wszelkie kwoty otrzymane w zamian za świadczone usługi, przede wszystkim opłaty egzekucyjne, o których mowa w art. 43 – 60 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, czy też kwoty otrzymane na podstawie art. 63 tejże ustawy, tytułem zastępstwa komornika, pomniejszone o kwotę podatku. Aby zatem ustalić podstawę opodatkowania należy od otrzymanej należnej komornikowi kwoty wartość podatku należnego, obliczonej metodą „w stu”, gdzie

każde 100 złotych wynagrodzenia zawiera 18,70 złotych podatku VAT (100 zł x 23%/123%), podstawa opodatkowania wynosi zatem w takim przypadku 81,30 złotych.

Wskazując na powyższe Sąd stwierdził że komornik nie był uprawniony do doliczenia do opłaty egzekucyjnej należnego podatku. Podatek ten bowiem zawarty już jest w ustalonej opłacie egzekucyjnej. Końcowo Sąd podkreślił, że za prawidłowością powyższego stanowiska przemawia również okoliczność, iż opłata ustalona na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych stanowi opłatę maksymalną, zatem brak jest podstaw prawnych do podwyższania jej podatkiem VAT, do którego uiszczenia obowiązany jest komornik, a nie strona postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu Rejonowego wniosek dłużników o zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie zasługiwał na uwzględnienie. Wskazując na treść art. 821 § 1 k.p.c. oraz art. 821 § 3 k.p.c. i art. 770² k.p.c. Sąd stwierdził, iż dopóki postanowienie z dnia 17 listopada 2015 roku nie uprawomocni się, komornik nie ma podstaw do jego wykonania, co jest równoznaczne z brakiem obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych po stronie podmiotu zobowiązanego do czasu uprawomocnienia się postanowienia ustalającego te koszty. Wobec tego nie można uznać, by dłużnikom mogła zostać wyrządzona jakkolwiek szkoda wskutek odmowy zawieszenia postępowania.

Uzasadniając wyłączenie do odrębnego rozpoznania wniosku dłużników o obniżenie opłaty egzekucyjnej, Sąd wskazał, że w pierwszej kolejności winna zostać przesądzona kwestia wysokości tych kosztów.

Powyższe rozstrzygnięcie w zakresie punktu I zaskarżył zażaleniem Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. T. Ż. i wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonej części poprzez oddalenie skargi wierzyciela (powinno być dłużnika). W uzasadnieniu zażalenia wywodził, że podatek VAT powinien być doliczony do opłaty egzekucyjnej.

Sąd Okręgowy przy rozpoznawaniu zażalenia powziął poważne wątpliwości czy komornik sądowy określając wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego uprawniony jest do powiększenia opłaty egzekucyjnej o kwotę

podatku VAT i postanowił przedstawić Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne o treści sformułowanej w sentencji niniejszego postanowienia.

Bezsporne jest, że w dniu 9 czerwca 2015 roku Minister Finansów wydał interpretację ogólną sygn. PT1.050.1.2015.LJU.19 w sprawie opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności wykonywanych przez komorników sądowych (Dz. Urz. Min. Fin. z dnia 15 czerwca 2015 roku poz. 41). Interpretacją tą zmieniono dotychczasowe stanowisko wyrażone w interpretacji ogólnej z dnia 30.07.2004 roku sygn. PP10-812-802/04/MR/1556 PP 9 Dz.Urz. Min. Fin. z dnia 10.08.2004 r., Nr 10 poz.93), zgodnie z którym komornicy nie byli uznawani za podatników podatku VAT. W interpretacji z 9.06.2015 roku stwierdzono, że wykonywane przez komorników czynności, w szczególności egzekucyjne, należy uznać za podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług świadczenie usług za wynagrodzeniem i że nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 15 ust. 6 ustawy o VAT. Jednocześnie w interpretacji tej wskazano, że dotychczasowe zwolnienie komorników z podatku VAT obowiązuje do końca września 2015 roku. Od 01.10.2015 roku przyjęto zaś, że do wszystkich czynności komorników będą miały zastosowanie ogólne zasady rozliczania podatku od towarów i usług.

Do powyższej interpretacji Ministerstwo Finansów dodało biuletyn informacyjny, ogłoszony 21.09.2015 roku, w którym wskazano m.in., że podstawę opodatkowania podatkiem VAT dla komorników stanowią przede wszystkim opłaty egzekucyjne, o których mowa w art. 43 – 60 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, czy też kwoty otrzymane na podstawie art. 63 tejże ustawy, tytułem zastępstwa komornika, pomniejszone o kwotę podatku. Podkreślono przy tym, że kwota otrzymanego przez komornika wynagrodzenia za świadczone usługi zawiera już podatek należny. Aby zatem ustalić podstawę opodatkowania należy odjąć od otrzymanej należnej komornikowi kwoty wartość podatku należnego, obliczonego metodą „w stu”, gdzie każde 100 złotych wynagrodzenia zawiera 18,70 złotych podatku VAT (100 zł x 23%/123%), podstawa opodatkowania wynosi zatem w takim przypadku 81,30 złotych.

Należy zauważyć też, że Krajowa Rada Komornicza w dniu 15.09.2015 roku podjęła uchwałę nr 1460/V, w której zakwestionowała zgodność z prawem interpretacji Ministra Finansów z 9.06.2015 roku oraz zarekomendowała

komornikom prezentowanie stanowiska, że stawki opłat egzekucyjnych nie obejmują kwot podatku od towarów i usług oraz doliczanie tego podatku do opłat egzekucyjnych.

Uchwałę tę zaskarżył Minister Sprawiedliwości do Sądu Najwyższego, który wyrokiem z dnia 15.12.2015 roku (III ZS 10/15, LEX nr 1962537) uchylił przedmiotową uchwałę i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Komorniczej.

Sąd Najwyższy uznał, że rekomendowana w uchwale zachęta do podejmowania przez komorników działań fiskalnych sprzecznych z legalną interpretacją Ministra Finansów oraz praktyczny wymiar przejawiający się zastosowaniem się do niej przez wielu komorników z negatywnymi konsekwencjami finansowymi dla stron postępowań egzekucyjnych powodują, że należy ją ocenić jako sprzeczną z prawem. Sąd Najwyższy podkreślił też, że zaskarżona uchwała zmierza w istocie do podwyższenia opłat egzekucyjnych, co nie wynika z woli ustawodawcy.

W ocenie Sądu Okręgowego zaliczenie komorników sądowych przez Ministra Finansów do płatników podatku VAT stanowi dla nich istotną dolegliwość i zmienia w sposób istotny dotychczasowe warunki finansowe prowadzonej działalności. Zagadnienie zasadności obciążenia komorników podatkiem od towarów i usług, jak też sposobu obliczania podstawy opodatkowania nie należy jednak do oceny Sądu w niniejszej sprawie. Materia ta może być przedmiotem rozstrzygnięcia na drodze administracyjnej w sporze pomiędzy komornikiem, który jest płatnikiem podatku, a organem podatkowym.

Zbędnie zatem Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia odnosił się do stanowiska Ministra Finansów zawartego w broszurze dotyczącej nowych obowiązków komornika w zakresie sposobu obliczania podstawy opodatkowania i stwierdził, że je podziela. Zadaniem Sądu było bowiem ustalenie czy koszty podatku VAT nałożonego na komorników mogą być doliczone do kosztów postępowania egzekucyjnego.

Wskazać trzeba, że zasady ponoszenia kosztów postępowania egzekucyjnego określa przepis art. 770 kpc, zgodnie z którym dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Wysokość tych kosztów określono w rozdziale 6 i 7 ustawy z dnia 29.08.1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.), przy

czym rozdział 6 dotyczy wydatków w toku egzekucji, zaś rozdział 7 opłat egzekucyjnych.

Odnosnie opłat egzekucyjnych należy podkreślić, że zgodnie z brzmieniem art. 49 ustawodawca określił precyzyjnie wysokość opłat jako procent wartości wyegzekwowanego świadczenia wskazując ich dolny i górny maksymalny poziom. W żadnym też przepisie tej ustawy nie przewidziano możliwości zwiększenia opłaty egzekucyjnej o kwotę podatku VAT.

Zdaniem zatem Sądu Okręgowego nałożenie na komorników nowych obowiązków podatkowych nie ma żadnego wpływu na wysokość kosztów egzekucyjnych, które mają ponieść strony postępowania egzekucyjnego. Żaden bowiem przepis ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, ani też kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje doliczania do opłaty egzekucyjnej stawki podatku VAT. Dopiero zaś wprowadzenia takiego przepisu stanowiłoby podstawę dla komorników do wliczenia do kosztów postępowania egzekucyjnego kwoty z tytułu tego podatku. Takie przepisy zostały zawarte w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz.1025 ze zm.) w odniesieniu do wynagrodzeń biegłych (art. 89 ust. 4) oraz w Rozporządzeniach Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. dotyczących opłat za czynności adwokatów oraz radców prawnych z urzędu (§4 ust.3) – Dz.U.2015.1801 oraz Dz.U.2015.1805. Na podstawie tych uregulowań wynagrodzenia biegłych oraz pełnomocników z urzędu podwyższa się o stawkę podatku VAT. Brak jest jednak, jak dotąd, analogicznych unormowań w odniesieniu do opłaty egzekucyjnej pobieranej przez komorników w toku postępowania egzekucyjnego.

Z uwagi zatem na nie istnienie przepisu, który pozwalałby na doliczenie do opłaty egzekucyjnej podatku VAT, który obecnie obciąża komorników, zdaniem Sądu Okręgowego, zasadnie Sąd I instancji uznał, że czynność komornika była nieprawidłowa i obniżył obliczone przez niego koszty postępowania egzekucyjnego o kwotę tego podatku.

Sąd II instancji nie podzielił przy tym argumentacji skarżącego Komornika, że to podmiot zobowiązany do uiszczenia opłaty egzekucyjnej powinien wpłacić ją komornikowi w kwocie podwyższonej o podatek VAT oraz, że żaden przepis prawa nie rozstrzyga o tym na kim powinien spoczywać ciężar poniesienia podatku VAT od opłat egzekucyjnych.

Według Sądu Okręgowego uznanie działalności komorników za podlegającą opodatkowaniem podatkiem VAT oznacza automatycznie, że to oni są zobowiązani do uiszczania tego podatku. Obciążenie zaś tą kwotą stron postępowania egzekucyjnego wymagałoby stosownego przepisu ustawy, którego obecnie nie ma. Wyjaśnienia zawarte w broszurze informacyjnej Ministra Finansów określające sposób obliczania podstawy opodatkowania metodą „w stu” również wyraźnie wskazują, że podatek ten nie ma być doliczany do opłaty egzekucyjnej lecz płacony przez komornika z tej kwoty.

W tym miejscu należy nadmienić, że zagadnienie doliczania przez komornika do opłaty egzekucyjnej kwoty podatku VAT było przedmiotem rozstrzygnięcia innego składu Sądu Okręgowego w B. postanowieniem z dnia 3.02.2016 roku [...]. Wówczas Sąd ten zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w B. [...], którym obniżono koszty postępowania egzekucyjnego o kwotę podatku VAT, i oddalił skargę dłużnika.

Sąd Okręgowy w tamtej sprawie uznał, że interpretacja ogólna Ministra Finansów z 9.06.2015 roku nie zawiera wskazania „według której metody – „od stu” czy „w stu” podatek ten ma być naliczany (w świetle ustawy o VAT, nie mogła przedmiotowa interpretacja takiego wskazania zawierać).

Sąd powołał się na załączone przez skarżącego komornika opinie prawne sporządzone przez profesora dr. hab. Andrzeja Marciniaka, profesora dr. hab. Witolda Modzelewskiego oraz na załączone memorandum podatkowe sporządzone przez Firmę Erst i Young Doradztwo Podatkowe sp. z o.o. w Warszawie, z których wynikało, iż właściwą metodą naliczania podatku VAT od pobranych opłat egzekucyjnych jest metoda „od stu”, gdyż opłaty te stanowią wynagrodzenie netto za przeprowadzoną egzekucję sądową w danej sprawie.

Opinia profesora Andrzeja Marciniaka wskazywała na charakter prawny i przeznaczenie opłat egzekucyjnych w świetle dyspozycji art. 35 u.k.s. i e. oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2002 roku III CZP 65/02 i wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 3 grudnia 2003 roku K 5/02.

W myśl cytowanego wyżej przepisu oraz tych orzeczeń opłata egzekucyjna jest należnością przymusową, określoną co do wysokości, sposobu ustalenia i pobierania przez normy publicznoprawne (zawarte w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji). Jest ona ustalona ustawowo w sposób niezwiązany ściśle z kosztami konkretnego postępowania egzekucyjnego. Komornik ma obowiązek

przeznaczenia otrzymanych opłat egzekucyjnych na pokrycie ogólnych kosztów działalności egzekucyjnej.

Według Sądu Okręgowego w sprawie [...] wypływa z powyższego wniosek, iż uzyskane przez komornika opłaty nie mogą być przeznaczone na inny cel, w tym na rzecz Skarbu Państwa tytułem podatku od towarów i usług. W konsekwencji podatek ten winien być doliczony do kwoty opłaty egzekucyjnej. Według norm zawartych w art. 63, 64 i 35 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji opłaty egzekucyjne nie są więc wynagrodzeniem komornika (jego prywatnym dochodem, którym może komornik swobodnie dysponować), lecz przychodem o ustawowo określonym przeznaczeniu. Wysokość opłat egzekucyjnych ustalił ustawodawca na poziomie zapewniającym pokrycie kosztów działalności egzekucyjnej i uzyskanie pewnego dochodu przez komornika, gdyż nikt nie prowadzi działalności z założenia deficytowej. Wprowadzenie obowiązku odprowadzania podatku VAT od dnia 1 października 2015 roku w przypadku naliczania go według metody „w stu” naruszałoby w istotny sposób założenia ustawodawcy odnośnie wyżej opisanej funkcji fiskalnej opłat egzekucyjnych. W szczególności na części terytorium Polski groziłoby to niebezpieczeństwem zaprzestania działalności komorników prowadzących małe i średnie kancelarie komornicze (w konsekwencji ograniczone mogłyby zostać prawa obywateli do tej egzekucji).

Opinia prof. Witolda Modzelewskiego wskazuje na nieobjęcie komorników sądowych ustawą o swobodzie działalności gospodarczej (co potwierdza orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego). W konsekwencji nie obejmuje więc komorników obowiązek uwzględniania w „wynagrodzeniu za swe usługi” należnego podatku VAT, gdyż opłata egzekucyjna nie jest ceną w rozumieniu Ustawy o cenach. Także cechy konstrukcyjne podatku VAT w systemie Unii Europejskiej przewidują, że podatek VAT obliczany jest od ceny towarów i usług tj. metodą „od stu”. Podatek VAT naliczany taką metodą zachowuje zasadę neutralności i opodatkowania konsumpcji, które są filarami systemu podatku od wartości dodanej (potwierdzonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej). Podatek VAT w sensie ekonomicznym obciążać ma ostatecznego konsumenta towaru lub usługi. Producent lub usługodawca dokonujący opodatkowanych czynności są obciążeni obowiązkiem pobrania tego podatku i rozliczenia go z właściwym organem podatkowym lecz jest on dla tych przedsiębiorców neutralny finansowo. Takie stanowisko zajął Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 3 marca 2005 roku w sprawie C

32/03 J/S Fini H. oraz wyroku z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie C 204/13 Heinz Marburg.

Sąd wskazał też, że w memorandum podatkowym sporządzonym przez Erst i Young podkreślono, że przepisy ustawy VAT nie wskazują, że przy określaniu podstawy opodatkowania VAT należna podatnikowi zapłata powinna być pomniejszona o kwotę VAT. Wynagrodzenie komornika powinno być zatem rozumiane jako wynagrodzenie w kwocie netto i jako takie stanowi ono w całości podstawę opodatkowania VAT. Argumentem dodatkowym są przepisy rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie i w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w myśl których wynagrodzenie adwokata lub radcy prawnego za pomoc prawną udzieloną z urzędu podwyższa się o stawkę VAT). Skoro strony procesu nie mają wpływu na wysokość wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego przyznawanego przez Sąd według kryteriów publicznoprawnych, to wynagrodzenie to podwyższone jest o stawkę VAT. Analogiczna sytuacja występuje przy opłatach egzekucyjnych pobieranych według ścisłych kryteriów publicznoprawnych (i kontrolowanych przez sądy w trybie skarg przewidzianych w art. 767 kpc).

Sąd Okręgowy przychylił się do argumentów prawnych i ekonomicznych zawartych w w/w opiniach prawnych i memorandum podatkowym. Uznał, że są one oparte na odpowiednio głębokiej analizie uregulowań prawnych (zwłaszcza ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz ustawy o podatku od towarów i usług). Znajdują też one potwierdzenie w cytowanym wyżej orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego oraz w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie II Cz 115/16 wprowadzenie metody naliczania podatku VAT przyjętej w zaskarżonym postanowieniu Sądu I instancji wymagałoby interwencji ustawodawcy, tj. rozstrzygnięcia w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji, iż opłaty egzekucyjne zawierają już w sobie kwotę podatku VAT (co pociągałoby z kolei potrzebę podwyższenia stawek przedmiotowych opłat egzekucyjnych, ażeby zapewnić poziom przychodów z tych opłat gwarantujący opłacalność prowadzenia kancelarii komorniczej na chociażby minimalnym poziomie).

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie nie podziela stanowiska wyrażonego przez Sąd Okręgowy w B. w sprawie II Cz 115/16. Uznaje bowiem, że podniesione w

tamtym orzeczeniu argumenty odnoszą się do oceny stanowiska Ministra Finansów w zakresie obciążenia komorników podatkiem VAT oraz do sposobu obliczania podstawy opodatkowania. Nie wskazują jednak podstaw prawnych do zaliczenia tego podatku do kosztów postępowania egzekucyjnego obciążających strony tego postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w związku z rozbieżnością poglądów w tutejszym Sądzie mając na uwadze istotność zagadnienia prawnego dla praktyki orzekania o kosztach postępowania egzekucyjnego na mocy art. 390 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

/ar/